Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

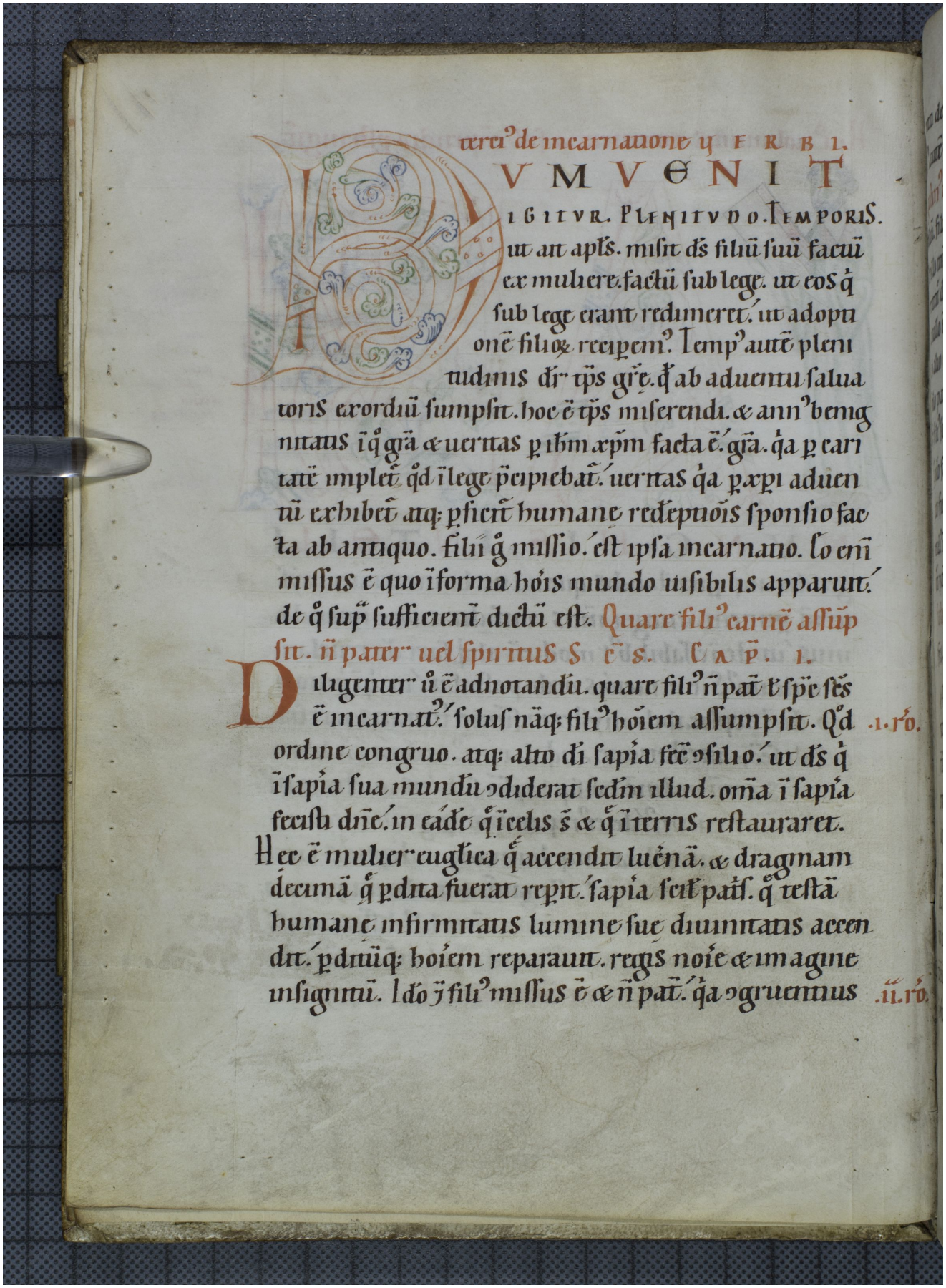

ueru de incarnatione uerbi.

DUM UENIT IGITUR PLENITUDO TEMPORIS. ut ait apls. misit ds filiũ suũ factũ ex muliere. factũ sub lege. ut eos q̃ sub lege erant redimeret. ut adoptionẽ filiorũ recipeam. Temp aut̃ plenitudinis dr tps grĕ. q̃ ab aduentu saluatoris exordiũ sumpsit. hoc ē tps misericordie. & ann bengnitatis i q̃ grã & ueritas p ihm xpm facta ē. grã. q̃a p caritatẽ implet. q̃d i lege ꝓcipiebat. ueritas q̃a p xpi aduentũ exhibet. atq; pficit humane redeptiois sponsio facta ab antiquo. filii q̃ missio. est ipsa incarnatio. Ecce enim missus ē quo i forma hois mundo uisibilis apparuit. de q̃ sup sufficienter dictũ est. Quare filius carnẽ assũpsit. ñ pater uel spiritus s ē s. Cap. i.

Diligenter ũ ē adnotandũ. quare filius ñ pat̃ ꝑ spe sēs ē incarnat̃. solus nãq; filius hoiem assumpsit. Qd ordine congruo. atq; alto di sapia fēt ꝓ filio. ut ds q̃ i sapia sua mundũ ꝓdiderat sedm illud. oia i sapia fecisti dñe. in eade q̃ i celis s & q̃ i terris restauraret. Hec ē mulier euglica q̃ accendit luẽnã. & dragmam decimã q̃ pdita fuerat repit. sapia scil patis. q̃ testã humane infirmitatis lumine sue diuinitatis accendit. pditũq; hoiem reparauit. regis noie & imagine insignitũ. Ido ī filius missus ē & ñ pat̃. q̃a ꝓgruentius

.i.ro.

.ii.ro.